

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967

1er JUIN 1967

PROPOSITION DE LOI

accordant aux agents de la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, une valorisation des services militaires et patriotiques dans la carrière, le calcul du traitement et de la pension.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les lois du 28 mai 1884 et du 24 juin 1885 créant la S. N. C. V. font apparaître que la Société Nationale constitue une association des pouvoirs publics : Etat, provinces et communes, en vue d'assurer la gestion d'un service public.

Les statuts de la S. N. C. V. annexés à la loi du 24 juin 1885 furent d'ailleurs largement utilisés par le législateur lors de l'établissement en 1926 des statuts de la S. N. C. B., société consœur en matière de transports publics sur le territoire national.

La loi du 16 mars 1954, relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, prévoit que tous les organismes parastataux, dont la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, sont soumis au contrôle de l'Etat à l'intervention de commissaires du gouvernement désignés par les Ministres dont les organismes dépendent et qui restent finalement responsables des organismes dont ils ont à assumer le contrôle. Ladite loi classe la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, tout comme la Société Nationale des Chemins de fer Belges, dans la catégorie C des organismes parastataux.

Il serait donc vain de nier que, tout comme le personnel de la S. N. C. B., celui de la S. N. C. V. est un personnel parastatal.

L'article 39 des statuts de la S. N. C. V., ajouté par la loi du 20 juillet 1927, donne notamment comme mission à la Commission Paritaire Nationale d'établir le statut du personnel dans l'année de la promulgation de la loi.

La Commission Paritaire Nationale, réunie le 24 décembre 1927, aborda l'examen de la principale mission qui lui était conférée : l'établissement du statut du personnel.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967

1 JUNI 1967

WETSVOORSTEL

ertoe strekkende de door de personeelsleden van de Nationale Maatschappij van buurtspoorwegen gepresteerde militaire en patriottische diensten in aanmerking te nemen voor hun loopbaan en voor de berekening van hun wedde en hun pensioen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Uit de wetten van 28 mei 1884 en 24 juni 1885 houdende oprichting van de N. M. V. B. blijkt dat die maatschappij een vereniging is, die de overheidsorganen — Staat, provincies en gemeenten — hebben gevormd met het oog op het beheer van een openbare dienst.

Van de als bijlage tot de wet van 24 juni 1885 verschenen statuten van deze maatschappij heeft de wetgever in 1926 overigens ruimschoots gebruik gemaakt bij het opstellen van de statuten van de N. M. B. S., die op het stuk van openbaar vervoer op Belgisch grondgebied een zustermaatschappij is van de N. M. B. S.

De wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut bepaalt dat alle parastatale instellingen, waaronder de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, onder toepassing vallen van de staatscontrole welke wordt uitgeoefend door regerings-commissarissen die zijn aangeduid door de Ministers van wie de instellingen afhangen en die uiteindelijk verantwoordelijk blijven voor de instellingen waarop zij toezicht uitoefenen. Genoemde wet deelt de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, evenals de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen in bij de categorie C van de parastatale instellingen.

Men kan dus niet ontkennen dat het personeel van de N. M. V. B. evenals dat van de N. M. B. S. tot het parastataal personeel behoort.

Krachtens het door de wet van 20 juli 1927 bijgevoegde artikel 39 van de statuten van de N. M. V. B. is het Nationaal Paritair Comité ermee belast het personeelsstatuut binnen het jaar na de afkondiging van de wet vast te stellen.

Tijdens zijn vergadering van 24 december 1927 vatte het Nationaal Paritair Comité het onderzoek aan van zijn voorname taak : het opstellen van het statuut van het personeel.

Au cours de cette réunion, M. Léon Jacobs, Directeur Général, fit la déclaration suivante :

« Le personnel de l'Administration Centrale a son statut et son barème; le statut à établir ne vise que le personnel des exploitations; d'autre part, celui-ci ne peut être mis immédiatement sur le même pied que celui de l'Administration Centrale, étant donné que le personnel des exploitations n'a pas été soumis aux mêmes règles de recrutement que celles en vigueur à l'Administration Centrale. Peut-être sera-t-il possible, dans l'avenir, d'espérer un rapprochement, à condition d'uniformiser le mode de recrutement et si l'on recrute dans l'exploitation des agents pour l'Administration Centrale ».

Actuellement en ce qui concerne les appointés, ces deux conditions sont parfaitement remplies.

A l'occasion du litige qui opposa la S. N. C. V. à l'O. N. S. S., la Société fut appelée en 1952 à soumettre au Tribunal le règlement organique constituant le statut du personnel de l'Administration Centrale.

Ce document ne peut être contesté et il est clair qu'il doit inspirer les autorités chargées d'établir le statut définitif du personnel de la S. N. C. V.

Pour ce qui regarde le statut du personnel des organismes visés par la loi du 16 mars 1954, l'article 11 de l'arrêté royal du 18 décembre 1957, ayant force de loi, stipule que le Roi fixe le cadre et le statut du personnel de tous les organismes parastataux visés à l'article 1er de la loi, ce qui implique que la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux se doit, en application de la loi du 16 mars 1954, coordonnée par l'arrêté du 18 décembre 1957, de considérer tout son personnel comme bénéficiant du régime statutaire.

Or, actuellement encore, il existe deux catégories distinctes d'agents :

1) Les agents de l'Administration centrale nommés à titre définitif avant le 9 novembre 1948 sont considérés comme occupant des emplois permanents et bénéficient, de ce chef, des avantages prévus par les arrêtés royaux des 22 avril 1952 (bonifications d'ancienneté) et 15 avril 1965 (bonifications de traitement) s'ils réunissent les conditions fixées par ces arrêtés, ainsi que du doublement de la durée des services de guerre dans le calcul de la pension de retraite.

2) Les autres agents de l'Administration centrale et ceux des groupes sont liés par un contrat d'emploi ou de travail et ne bénéficient pas, en principe, des avantages spéciaux réservés aux agents de l'Etat.

Nous estimons que le statut définitif du personnel de la S. N. C. V. doit englober indistinctement tout le personnel, que celui-ci appartienne à l'Administration centrale ou aux groupes d'exploitation, en éliminant la notion de salarié et, par ailleurs, que ce personnel a droit à un régime de pension lui accordant au moins les avantages réservés au personnel de l'Etat, tout en sauvegardant les droits acquis des agents de toutes catégories de la S. N. C. V.

Pour les prisonniers politiques et les prisonniers de guerre, agents de la S. N. C. V., nous demandons qu'ils bénéficient des mêmes avantages que ceux accordés à leurs anciens compagnons de captivité, agents de l'Etat, membres du personnel enseignant, agents des provinces et des com-

Tijdens die vergadering legde directeur-generaal Léon Jacobs volgende verklaring af :

« Het personeel van het hoofdbestuur heeft zijn statuut en zijn weddeschalen; het op te stellen statuut betreft alleen het personeel van de exploitatiediensten; anderzijds mag laatstbedoeld personeel niet onmiddellijk gelijkgesteld worden met het personeel van het hoofdbestuur, aangezien voor de aanwerving van het exploitatiepersoneel niet dezelfde regelen gelden als bij het hoofdbestuur. Misschien kan voor de toekomst meer gelijkheid worden verhoopt, op voorwaarde dat er gelijkvormigheid komt in de wijze van aanwerving, en dat uit de exploitatiediensten personeel voor het hoofdbestuur wordt aangeworven.

Wat de weddetrekkenden betreft, zijn die twee voorwaarden thans volledig vervuld.

Naar aanleiding van het geschil tussen de N. M. V. B. en de R. M. Z., diende de maatschappij in 1952 haar organiek reglement, dat het statuut van het personeel van het hoofdbestuur uitmaakt, aan de rechtbank voor te leggen.

Dit document kan niet worden betwist, en het is duidelijk dat de instanties, die tot taak hebben het definitief statuut van het personeel van de N. M. V. B. op te stellen, zich daar moeten laten door inspireren.

In verband met het statuut van het personeel van de door de wet van 16 maart 1954 bedoelde instellingen bepaalt artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 december 1957 — dat kracht van wet heeft — dat de Koning het kader en het statuut vaststelt van het personeel van alle in artikel 1 van de wet bedoelde parastatale instellingen; dit houdt in dat de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, bij toepassing van de wet van 16 maart 1954, gecoördineerd bij het besluit van 18 december 1957, ertoe gehouden is al haar personeelsleden in aanmerking te laten komen voor het genot van de statutaire regeling.

En toch zijn er tot op heden twee onderscheiden categorieën van personeelsleden :

1) De vóór 9 november 1948 vastbenoemde personeelsleden van het hoofdbestuur worden beschouwd als ambtenaren die vaste ambten bekleden en genieten als dusdanig de voordelen die bepaald zijn in de koninklijke besluiten van 22 april 1952 (anciënniteitsbijslagen) en 15 april 1965 (weddebijslagen), indien zij de in die besluiten gestelde voorwaarden vervullen, alsmede de verdubbeling van de duur van de tijdens de oorlog gepresteerde diensten bij de berekening van hun rustpensioen.

2) De andere personeelsleden van het hoofdbestuur en die van de groepen hebben een arbeidsovereenkomst voor bedienden of arbeiders en zijn, in principe, uitgesloten van de speciale voordelen die voorbehouden zijn voor het rijkspersoneel.

Wij zijn van mening dat het definitieve statuut van het personeel van de N. M. V. B. moet gelden voor het ganse personeel zonder onderscheid, of het nu behoort tot het hoofdbestuur dan wel tot de exploitatiegroepen, met terzijdelating van het begrip loontrekkende, en bovendien dat dit personeel recht heeft op een pensioenregeling waardoor het ten minste de voor het rijkspersoneel geldende voordelen geniet, met behoud van de verkregen rechten voor het personeel van alle categorieën van de N. M. V. B.

Wij vragen dat de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen die lid zijn van het personeel van de N. M. V. B., dezelfde voordelen genieten als hun gewezen gevangenschapsmakers die lid zijn van het rijkspersoneel, van het onderwijzend personeel, van het provincie- en gemeente-

munes, etc., qu'ils soient entrés en service avant ou après la guerre. | personeel enz., of zij nu vóór dan wel na de oorlog in dienst zijn getreden.

L. NAMECHE.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Les prisonniers politiques et les prisonniers de guerre, agents de la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, qu'ils soient entrés en service avant ou après la guerre 1940-1945, verront leur carrière, le calcul de leur traitement et celui de leur pension, réglés comme suit :

« Le temps de présence sous les drapeaux entre le 10 mai 1940 et le 8 mai 1945, sera compté simple dans la carrière en matière d'ancienneté et de calcul du traitement et double pour le calcul de la pension ».

27 avril 1967.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

De loopbaan en de berekening van de wedde en van het pensioen van de politieke gevangenen en van de krijgsgevangenen, die lid zijn van het personeel der Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, of zij nu vóór dan wel na de oorlog 1940-1945 in dienst zijn getreden, worden als volgt geregeld :

« De duur van de aanwezigheid onder de wapens tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 wordt voor anciënniteit in de loopbaan en de berekening van de wedde enkelvoudig en voor de berekening van het pensioen dubbel medegesteld. »

27 april 1967.

L. NAMECHE,
J. LAUWEREINS,
G. COPEE-GERBINET,
E. VANTHILT,
H. CASTEL.